Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 25. junija 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemčija) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Zadeva C-380/19) ([1])

(Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Direktiva 2013/11/EU – Alternativno reševanje sporov – Člen 13(1) in (2) – Obvezne informacije – Dostopnost do informacij)

(2020/C 279/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Tožena stranka: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Izrek

Člen 13(1) in (2) Direktive 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Direktiva o alternativnem reševanju potrošniških sporov) je treba razlagati tako, da mora trgovec, ki na svojem spletnem mestu ponuja dostop do splošnih pogojev pogodb o prodaji ali pogodb o storitvah, vendar ne sklepa pogodb s potrošniki na tem spletnem mestu, v teh splošnih pogojih podati informacije glede organa oziroma organov za alternativno reševanje sporov, ki tega trgovca pokrivajo, če se je ta zavezal, da bo spore s potrošniki reševal pred tem organom oziroma pred temi organi. V zvezi s tem ne zadostuje, da navedeni trgovec te informacije bodisi navede v drugih dokumentih, ki so dostopni na navedenem spletnem mestu ali v drugih zavihkih tega spletnega mesta, bodisi da potrošniku te informacije predloži ob sklenitvi pogodbe, za katero veljajo navedeni splošni pogoji, s posebnim dokumentom, ki je ločen od teh splošnih pogojev.

([1]) UL C 288, 26.8.2019.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 2. julija 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Wien – Avstrija) – IE/Magistrat der Stadt Wien

(Zadeva C-477/19) ([1])

(Predhodno odločanje – Ohranjanje naravnih habitatov ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst – Direktiva 92/43/EGS – Člen 12(1) – Sistem strogega varstva živalskih vrst – Priloga IV – Cricetus cricetus (veliki hrček) – Počivališča in razmnoževališča – Poškodovanje ali uničenje – Opuščena območja)

(2020/C 279/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: IE

Tožena stranka: Magistrat der Stadt Wien

Izrek

Člen 12(1)(d) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst je treba razlagati tako, da pojem „počivališča“ iz te določbe zajema tudi počivališča, ki jih varovana živalska vrsta iz Priloge IV(a) k navedeni direktivi, kot je Cricetus cricetus (veliki hrček), ne uporablja več, če obstaja dovolj velika verjetnost, da se bo navedena vrsta na ta počivališča vrnila, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

(1) UL C 328, 30.9.2019.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 2. julija 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemčija) – mk advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR

(Zadeva C-684/19) (1)

(Predhodno odločanje – Znamke – Direktiva 2008/95/ES – Člen 5(1) – Uporaba znaka, ki je enak ali podoben znamki drugega, za proizvode ali storitve, ki so enake ali podobne tistim, za katere je ta znamka registrirana, v gospodarskem prometu – Obseg izraza „uporaba“ – Oglas, objavljen na spletnem mestu po naročilu osebe, ki deluje v gospodarskem prometu, in poznejši ponovni prikaz na drugih spletnih mestih)

(2020/C 279/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: mk advokaten GbR

Tožena stranka: MBK Rechtsanwälte GbR

Izrek

Člen 5(1) Direktive 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami je treba razlagati tako, da oseba, ki deluje v gospodarskem prometu in ki je naročila, naj se na spletnem mestu objavi oglas, s katerim se posega v znamko drugega, ne uporablja znaka, enakega tej znamki, če upravljavci drugih spletnih mest ta oglas prevzamejo in ga na lastno pobudo in v svojem imenu objavijo na teh drugih spletnih mestih.

(1) UL C 413, 9.12.2019.